מנחין מנחוכ פעור כמו הסים דמו וכיבה את נים ורכינו שלמה ינחקי לא פירב כן? ברא דא איכוון התיכה דאישורא, ואם חאמר שונג נמי דכל התורה טלה לא מתכוון נמי דכל התורה טלה לא מתכוון

לאיסור ויש לומר בכל התורה כולה

כשאמר מותר הוא בשונג ח כדבר

ומשום הכי חייב כיון דמעיקרא לחאמים הללו נתכוון דהא דפטור

שני שו שם פייב חלי ש: " פ"ש שחלי שכה הנכה ט:

ששה מקובצת

נמרא מתעפק בשבת ממור נברא התשפק בשבת מפור באי סשמא פואפת מהשבת אפרה תורה, נדכם מהשבת אפרה תורה, נדכם

מהשבת אביה תודה ודכם מהסיון לדבר שהוא היתר לכולי עלממ המהסותה:

מביה בין השפשות ביה, סייר לכי מה סמים סביר ולכך המהסותה:

מביר בין השפשות ביה, מבה מבה מבה מבה מבה מבה מבה הית ביל למכול מייר בי יהושע ביל היתר שהים והמביח היתר השים היתר ביל למכול מייר בה ביל מתוכן למיכור מכבה גיל מה מביל למכול מייר ביל מתוכן למיכור מכב ביותר המהל מביל המביל המייר ביל מתוכן להיתר ביל ביל מתוכן הריותר ביל ביל מתוכן היתר מתוכן הריותר ביל ביל מתוכן היתר ביל ביל ביל הוא לעיני:

לפלאכה הצבירה ביפרה מטעם מלחכת מחשבת בנתכוון לחתוך אבר יהי רגא ורב בתבן המטעם מלחכת מחשבת בנתכוון לחתוך הבי היה רצא ורב בתבן שלה חבר מלקט מלנו שלה מכוון איר רצא דרב ומון ב

נדפס בהשמטות: הדצור ומקוקו בחבורה הייב בתעסק נמי חייב. דהא דכל המקלקלין פטורים בושבש על הידב.

דמא דכל המקלין ממורים

הידו ממים דפעין מלאמת

מחלמת שבת מבינה ואנליין

מעצרה האמה עלה בנכי

הלכות שבת מהתרו העליין

הלכות שבת מהתרו עלה בנכי

הלכות שבת מהתרו בלה בנכי

הלכות שבת מהתרו הלל למונה

אבא דאמר רי אבא התפק

מושבת לא מערו בלל ובאי

מושבת לא בחיכא, זרון

לא בני כלאכת מחשבה האל בני בלאכת מחשבה

לא ביני כלאכת מחשבה

החבר האלך מתרומה הלך מתרום במינה הלך מתרום כל

חייב. (הרא"ש זיל): 7 וסקלקל בחבורה חייב מתעסק בחבורה חייב. מתשפק בחבורה ודים. ואית התם פיק דכחובית (הו) משמע דלריש אינו מתכוין משמע דלריש עולמא רק גבי שבת רפטור
הרו מפקול במודה החיר
הרו מפקול במודה החיר
הרו במי מתוסק בכולי מלכא
הרי אכל גבי שבת שטור
בקלל, אבל אני מהבין
שטור בקלי, אבל אני מהבין
שטור בקלי, אבל אני מהבין
הו מן החובי שבדום:
דבי הרושע בחירב"
בקל או הרי
בקל או הרו
בקל לה דר היותר מייר
במתמפן בספר הפקר
במתמפן בספר הפקר
החומפן
במת אפלי
החומפן
בחומפו
בחומפו

טהורה היא, אסותו^ש ואשתו לפניו ונשמטה אשתו ולא ידע ובאה אחותו במקומה. ולה דמי לשוגג, דשוגג כגון שנתכוון לוו עלמה וסבור שהיא משמו: אלא מתעסק (נ) בשבת. לחכי אתה קרה למיפטריה. מתעסק בשבם מסרש לקמיה: מלאכת מחשבת. שחשב ונחכוון למלפכה זו עלמה: בשכחת לה. מתעסק בשכח כגון שנתסוון כו': להגביה. פטור לדכרי הכל. דהשי מתעסק הוי דלא נתכוון לשום ממיכה: דקדקתם אחרי. כלומר נלסמוני וקפסמוני: הגביה חפק בין השמשות. שבין שבת ליום הכיפורים כדי להוציאו, דאהגבהה חייב מיד, שיש הגבהה שהיא הוצאה כגון שהיא קמוך לרשות הרבים והוא שמד ברשות הרבים: מהו. היכי מנית למימר התם מקלחה היום ומקלחה למחר: דקדקתם אחרי. ומשבתם לנלחני, ולח הועלתם כלום דאיכא למימר נמי מהלה הגבהה היום ומהלח הגבהה למחר: ודר' יובי. נהי נמי דמקלחה היום ומקלמה למחר הא גמר מלאכה הוא, ואתאי קאמר לדברי הכל פטור

ואשם. גבי חשם תלוי כתיב: מאי הוי

עלח. דספק אכל ספק לא אכל אליבא

בדבר דלאו מצוה, כגון נתסיין לחפנה

זו ולקע את זו: מקלקל בחבורה חייב.

דהכי אמרינן בככא קמא בפרק לאכי שמויק בככם קונה כפוק המנים את הכד (דף נד:) כל המקלקלין כטורין חון מחובל ומבעיר: אבל בחד מינא אפילו רבי יהושע כהייב. ואת

אמרת מתעסק בשבת פטור דמשמע בסמם ואפילו בחד מינה (ג): אפידו

ר ידושע מחייב. דלאו מתעסק הוא

וְּשָׁשׁׁם וְּנְשְׁׁאַ עֲנונו: ווּלְּאָתְּתְּיִ ב) אוֹ הוֹדֶע אֲלֵיו הַשְּׁאַתוּ אָשְׁר הָשָׁא בָּה וְהַבְּיִא אֶת קַרְבָנו שְׂנְעִיר עִוּים וְכְּר הָבְנִינִם: וְיִירָא הַ בּּן שלשה משום דסתרי" דשנים אינן מתקיימין, אבל הכא איכא למימר חליו היום וחליו למחר: כי תחמא ולא ידע

מהשבת אמרה תודה. דכל מלמים להצבות לפנין מבשפן מבשפן בכספן מהשפת להתשפק מבור לבכת משפת הדבר המנול המנול המנול המנול המנול המנול התוך שהכרון להתוך שנה מבון שנהכרון להתוך שומא נושה מהשפתו.

[המשך בהשמטות]

מתעסק רמאי אי דחלבים ועריות חייב (6) כגון נתטון לצוא על אשתו נדס וקצור המתעםק אמר שמואל "המתעםק [6 בחלבים ועריות חייב] שכן נחנה ואי מתעסק גמר מלאכה לרבי אליעזר פמור הא שמטנא ליה דמחייב דתנן ירבי אליעזר אומר האורג שלשה חומין בתחלה ואחר על האריג חייב אמר רב יוסף רבי יוסי אליבא דר"א הכי והא שמעינן ליה לרכי אליעור מתני רבי אליעזר אומר האורג שלשה חומין דמחייב: ושנים על האריג. כל השיעור בתחלה ושנים על האריג חייב: א"ר יהודה פוטרו היה רבי יהושע אף מאשם תלוי: תניא הוא זה, ובתחלה הייע טעתא דבעי

> שירע שחמא אמר לו ר"ש זהו שמביא אשם תלוי שנאמר ™ ועשה ולא ידע וזה לא ידע במה עשה אבל ספק אכל חלב ספק לא אכל צא ושאל עליו אם מביא אשם תלוו אם לאו מאי הוי עלה ת"ש רמא ולא ידע במה חמא או יספק חמא ספק לא חמא מביא אשם תלוי מאן שמענא ליה דאמר חמא ואין ידוע במאי המא מביא אשם תלוי ר"ש וקא תני ספק המא ספק לא המא מביא אשם תלוי שמע מינה כ"ל לרכי שמעון ספק חמא ספק לא חמא מביא אשם תלוי: ר' שמעון שזורי ור"ש אומרים לא נחלקו כו' אם כן מה ת"ל אשר חמא בה פרט למתעסק: אמר רב נחמן אמר שמואל מתעסק בחלבים ועריות חייב שכן נהנה מתעסק בשכת פמור מלאכת מחשבת אסרה תורה א"ל רבא לרב נרמן והא תינוקות דכי מתעסק דמי "ותנן מי שהיו לו שני תינוקות אחד למול בשבת ואחד למול אחר השבת ושכח ומל את של אחר השבת בשבת רבי אליעזר מחייב חמאת ורבי יהושע פומר עד כאן לא פמר רבי יהושע אלא משום דקסבר מעה בדבר מצוה ולא עשה מצוה פמור אבל

יושע אלא בשום וקשם טעת בום מנות וא עשה כונות עבות מתעוקת בדבר דלאו מצוה אפילו רבי יהושע מחייב אמר לו הנח לתינוקות הואיל ומקלקל בחבורה חייב איתיביה רב יהודה לשמואל ר' יהודה אומר אפי מתכוין ללקט תאנים וליקט ענבים ענבים וליקט ל תאנים שחורות וליקט לבנות לבנות וליקט שחורות ר"א מחייב חטאת ורבי יהושע 'פומר והא הכא מתעסק הוא ורבי יהושע נמי לא קא פמר אלא מן מינא למינא אבל בחד מינא אפילו רכי יהושע מחייב אמר ליה "שינגא

ים כונה לטונה אבל בון בנה אפלון ביוושל ביו ביו מלקט מלבו קנתבוון שבוק מתני ותא בתראי הכא במאי עסקינן כגון שאבד מלקט מלבו דרבי אליעזר ללקט ענבים ושכח וסבור תאנים בעינא והלכה ידו על הענבים דרבי אליעזר סבר הרי נעשתה כוונתו ורבי יהושע סבר הרי לא נעשתה כוונתו ומחשבתו מתיב שנתכרון אותה ליקט, ומאי טעמא פטר רכי יהושע כגון שאבד מדקם מדבו ממשבה ראשונה של לקיטה אבדה מלבו ושכחה. בגין שנתכרון שנתכרון אותה ליקטה אבדה מלבו ושכחה. בגין שנתכרון דדקים עובים רשבה ובסבור תאנים בשינא והדכה ידו עד הונגבים וליקטן כלא מתכוון, הרי נששית בקשתו שלעובים היה לריך. (ד) [7] אכל לא נעשית ממשבמו, ואכן תרוייהו בשיען בקשתו וממשבתו:

להן רבי יוםי הקרקתם אחרי מאי אמרי לְיה דאמר להו דקדקתם אחרי הכי אמרי ליה הגביה בין השמשות מהו אמר להו דקדקתם אחרי ונימא להו מקצת הגבהה היתה מהיום ומקצתה למחר הכי נמי קאמר להו דקדקתם אחרי ולא העליתם בידכם כלום ולרבי יוםי

א"ר יהודה פוטרו היה רכי יהושע אף מאשם

תלוי שנאמר ™כי תחמא ולא ידע פרם לזה

את התלוש יוחתך את המחובר פטור מאי מעמא דהא לא איכוון לשום חתיכה לחתוך את התלוש וחתך את המחובר אביי אמר חייב דהא איכוון לשום חתיכה רבא אמר יפטור דהא לא איכוון לחתיכה דאיסורא: רבי יוםי אומר לא נחלקו כו': תניא אמר

משכחת לה כגון דנתכוון להגביה את התלוש וחתך את המחובר דאיתמר יי נתכוון להגביה

בשבת פמור מאי מעמא י מלאכת מחשבת

אסרה תורה לרבא משכחת לה כגון שנתכוון לחתוך את התלוש וחתך את המחובר לאכיי

בל אב מיי מרכים של שבנות התרכשות האותבר נתכוין להגביה התלדש וחתר המחובר. מתעסק בחלבים. כגון חלב ושומן לפניו ונודע שזה חלב חה שומן ומלכי אל החלב וחתר המחובר לותו עלמו ולמני של החלב וחלב למיי מה של החלב וחלב למיי מלב וחלב לפניו בחוד מחובר לחוד עלמו של החלב לפניו מלכי מה מחובר לחוד עלמו של החלב לפניו מלכי מה מחובר לחוד עלמו של החלב לפניו החלב לפניו מחובר לחוד למלוש של החלב לפניו החלב מחובר מו החלב לפניו מלכי מה של החלב למיים מלכי מה מה של החלב למיים למלכי למה של החלב למיים של החלב למיים למו החלב למיים של החלב למו החלב למו של החלב למו של החלב למו של החלב למו של החלב למו החלב למו של החלב למו החלב

סבור שהוה שומן: מתעםק בעריות.

מסורת חש"ם עם הוספות

ל) [סנהדרין דף סב:].ל) [סנהדרין סב: בילה יב: סבינה יו כ"ק כיו כ. זכחים מו.], ב) טכח טבי: ד) טכה קה. לפיל ח., ב) שכה קלו. קה. נפני ח. ש) שכם קל.

[נריש במשנה ובגמי) פקחים

על. ז) (נריש מהיא ישור המדים)

על ג'יון מניגה עוד כק"דן.

על עליון מניגה עוד כק"דן.

על מחופק וכדה בחום שבה הדה מחופ שבה עבר ידה נחמון שבהדרין מבו דה החופ שבה דה החופ שבה דה נחברון מבו דה הרבות מבו דה הרבות מבו דה הרבות היה הרבות ה

ריה להגביה טבועות ים. דיה מדה להתעסק, (2) לקסן כ., (1) עיין שבת עב: רשיי דיה נתבוין להגביה, (ועייע בס' נד תמיד).

הנהות הכ"ם (מ) גבי לר זסלכים וכרות מיד בקו בל זה זסלכים וכרות מיד בקו נהנה אלא מהמפבק אמר שבואל המתנסק בשנה לבים החדבה בדברים ברותות היוב שבואל המתנסק בשנה מיד מלכים בחול מיד מלכים מחבכה. כליל: (מ) רשי דים לולם מתפכם רשבה וכן דשים וכן דשים היים לולם מפפסק רשבת וסי דשבת מפרט: (ג) דיה הגל מהד וכוי כחד מינה ומשני דכאן הפילו רני יחופע פל"ל והד"ה (7) רדי ומה ומה כמרהי וכו" שלפנגים היה לריך בדה שוטר שנשעת לקיפה:

תורה אור השלם א ואם נפש פי הרשא תשיה אחר מבל מצוח ר אשר לא העשיה ולא ידע ואָשם ונשא עונו: